

WFO

infor mation

MAJ72 - 03

Utgivnings-
Riksorganisationen
UFO-SVERIGE
Box 311
591 03 Motala 3

Postgiro
8 43 25 - 0
Carl-Axel Jonzon

Ansvarig utgivare
Carl-Axel Jonzon
tel. 0141/70191

I redaktionen
Jan Lind
tel. 0141/19821
Anders Liljegren
011/188281
Christer Holm
0581/92003

Utkommer 8 ggr/år

Tidskriften skall informera om aktuella händelser och aktiviteter på UFO-området, i första hand inom Sverige, samt vara språkrör för frågor om och kring UFO.

Redaktionen mottar tacksamt material från läsekretsen. Vi förbehåller oss dock rätten att vidtaga språkliga korrekitioner.

Tidskriften förespråkar ingen speciell politisk, religiös eller filosofisk åskådning. Införda uppfattningar och värderingar skall i första hand tillskrivas respektive författare.

UFO-Information är i huvudsak ett medlemsblad för UFO-SVERIGE, som är en ideell samarbetsorganisation för svenska UFO-grupper.

I samråd med UFO-föreningar i våra nordiska grannländer utges av UFO-SVERIGE även den engelskspråkiga tidskriften "Scandinavian Newsletter".

Till den tredje nationella årskongressen, som hölls på Platensskolan i Motala den 1-2.4 1972, anordnad av UFO-Sverige infann sig ett stort antal intresserade, såväl utomstående som från olika UFO-grupper. Lokalpressen var inbjuden till konferensen, och den uppmärksammades också av ett stort antal övrig dagspress, bland dessa märktes Dagens Nyheter och Expressen. Efter konferensen intervjuades Centralgruppens ordförande Carl-Axel Jonzon av Östkvarten, intervjun blev så uppmärksammat att den sändes ut två gånger via riksnätet. För att återgå till konferensen. Det blev en stor besvikelse då deltagarna fick veta att Evert Karlsson - FOA 2 -, som skulle behandla det mystiska Skirsjöfallet, inte kunde ställa upp, orsaken till sin frånvaro angav han vara sjukdom. För den ekonomiska ställningen redogjorde Jaan Noor, han påvisade i sin framställning att UFO-Sverige var i stort behov av privata donationer för att täcka utgifterna. Noor talade också om vem som ska bekosta ideell verksamhet, och han redogjorde för revisorernas förslag om inrättande av en stödfond för UFO-Sverige. Detta godkändes av riksstämman. Vidare antog den ett förslag till prioriteringslista för stödfonden från Noor. I frågan om när stödfondens medel får tas i anspråk antogs ett nytt förslag från Noor. Detta innebär att en beredskapskvot på 1.000 kr ställs till förfogande för oförutsedda utgifter. Man beslöt också att medlemsavgiften till UFO-Sverige ska kvarstå oförändrad. Vidare antogs revisorernas och Centralgruppens förslag till stadgar för stödfonden. Till revisorer för det nya räkenskapsåret valdes Sten Lindgren och Ingemar Hjalte, IGF. För att underlätta insamlingen av bidrag som ekonomiskt stöd till UFO-Sverige och dess verksamhet ska inrättas ett särskilt postgirokonto. Be-teckningen för kontot ska vara "UFO-Sveriges stödfond" Ansvar för denna fond ska innehas av Ing. Bertil Kuhlemann, Enebyberg. Fondens medel ska i första hand användas till utgivning av UFO-Information, i andra hand för aktiviteter på riksnivå inom UFO-Sveriges ram. Ytterligare information om stödfonden kan fås genom kontakt med Centralgruppen. Följande prioriteringslista finns för "STÖDFONDEN UFO - SVERIGE" :

Första graden: Tidskriften UFO-Information.

Andra graden: Analyskostnader, resor och uppehålle för Expertgruppens medlemmar.

Tredje graden: Reseersättning till föredragshållare ur PR-sektionen.

Fjärde graden: Administrativa kostnader för UFO-Sverige med avseende på samordnade funktioner inom organisationen.

RYMDSKEPP I KINA

FÖR 12.000 ÅR SEDAN

Rapporterna om besök av utomjordiska varelser är redan legio och beskrivningarna varierar såväl beträffande farkosternas som besättningsmännens utseende. Ingenting förvånar längre, trots att skildringarna av varelserna ofta är säregna och avviker från vårt normala mönster. De "små männen", som kommer ovanifrån, rapporteras ibland vara svarta, ibland gröna med oproportionerligt tilltagna huvuden till små kroppar. Och det förefaller som om dessa besökare sedan årtusenden attraherats av jorden. 1965 publicerade den kinesiske professorn i arkeologi, Tsum-um-Nui en studie kallad "Rymdskepp för 12.000 år sedan" - alltså vid den tid, då den stora syndafloden enligt bibeln hemsökte vår planet.

GROTTORNA I BAIAN-KARA-ULA

Professor Tsum-um-Nui berättade i sin studie om en upptäckt, som gjordes år 1940 i grottorna vid Baian-Kara-Ula belägna i gränstrakterna mellan Kina och Tibet. Under århundradenas lopp hade där synbarligen tillverkats något slags skrivebilder, som liknade runda tallrikar - ungefär som våra dagars assietter. De hade huggits ut ur graniten utan att man kunnat komma underfund om på vilket sätt detta hade skett.

Runt omkring grottorna fann man gravsättningar i symmetriskt ordnade rader. Förhistorikerna menar att benen och skelettresterna i övrigt stammar från rasen Dropa och Kham, som var små, dvärgliknande i utseendet och knappast nådde mer än 1.30m i längd. Spår av den civilisation dessa varelser levat under skiljer sig radikalt från lämningar efter forntida tibetaner, kineser och övriga mongolfolk. Vad skulle man då kunna sluta sig till av detta, frågar sig professorn.

SMÅ GULA MÄN KOM FRÅN SKYN

Gamla kinesiska legender berättar hur små, gulhyade och magra "människor" kommit ned till jorden från himlen. På grund av deras avskyvärda utseende - ofantliga huvuden och små kroppar - hade de isolerats från den övriga befolkningen ända tills de en dag blev överfallna och ihjälslagna av "krigare som kom ridande på snabba hästar" vilka antas ha varit mongoler.

Skeletten från Baian-Kara-Ula har analyserats och beräknas vara omkring 12.000 år gamla. De första arkeologiska undersökningarna daterar sig från 1940, och enligt dessa skulle det röra sig om en numera utdöd ras av apor. Men den teorin avvisas bestämt av professor Tsum-um-Nui. Vem har någonsin sett apor utföra begravningsceremonier, svepa lik och sänka dem i gravar och därtill lämna efter sig så betydande mängder av i sten uthuggna föremål, frågar professorn en smula ironiskt. Författaren till den häftigt kritiserade apeteorin, professor Tchin-pou-Tei anser för sin del, att skrivebilderna skulle kunna vara inlagda här i grottorna, av civiliserade varelser, som var äldre än dropas.

VAR DROPAS BESÖKARE FRÅN RYMDEN?

År 1965 återupptog alltså professor Tsum-um-Nui studierna av problemet med grottorna i Baian-Kara-Ula och nådde fram till följande överraskande resultat: de 716 stentallrikar, som påträffats, har alla ett centralt hål och liknar exakt våra grammfonskivor. Från detta mittplacerade hål utgår en dubbel fåra i form av en spiral ändaut till kanten av skivan. Forskarna vid universitetet i Peking, började nu ivrigt sysselsätta sig

Fortsättning på sidan 12

RING!

Kontakta snarast något av följande tel.nr. då ni själv fått se något eller då ni fått kännedom till en observation:

Övre Norrland
 Överkalix
 Henry Aasa 0927/102 52
Mellersta Norrland
 Örnsköldsvik
 R Söderberg 0660/175 77
 Sundsvall
 T Jonsson 060/10 00 95
Dalarna
 Mora
 R Birgersson 0250/139 64
Västmanland
 Hallstahammar
 H Björres 0220/117 15
Bergslagen
 Riddarhyttan
 Chr Holm 0581/920 08
Stockholm m.o.
 Sundbyberg
 L Johansson 08/29 91 86
 Sollentuna
 B Jungkvist 08/35 53 64
 Jakobsberg
 Lena Borg 0758/339 35
Mälardalen
 Eskilstuna
 S Aggestad 016/13 49 57
Ostkusten
 Norrköping
 A Liljegren 011/18 82 81
Vätterområdet
 Motala
 C-A Jonzon 0141/701 91
Småland
 Jönköping
 Wahlströms 036/17 48 78
Västsverige
 Vänersborg
 K Bernling 0521/144 00
Halland
 Halmstad
 P Byrsell 035/12 93 17
Skåne
 Tyringe
 K Johansson 0451/520 83

☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

RAPPORT nytt

Gräsvirvlar efter UFO

Vid 23.15-tiden den 3 april (annandag påsk) upptäckte fru I. E., Kullen, Averby (en by strax utanför Hjortkvarn i södra Närke) ett stjärnliknande fenomen på himlen i norr.

"Stjärnan" började dala ner över skogsranden vid korsningen av den numera nedlagda Pålsboda-järnvägen och en högspänningsledning (punkt A på kartan, nästa sida), tills den tycktes befinna sig någon meter ovan marken. Där svävade den under cirka 5 min, hela tiden med skogsranden som bakgrund.

REAKTION PÅ BILLJUS?

☆☆☆

Fenomenet - som liknade en lampa och lyste med ett tegelrött sken - rörde sig sedan, först långsamt sedan snabbare, i SSO-lik riktning mot makarna E:s hus (C på kartan). När "stjärnan" nått fram till allén vid byvägen (punkt B), lystes allén upp av strålkastarna från en bil som närmade sig från Averby. När så skedde steg det lysande fenomenet "reflexartat"; "som en studsande boll", säger fru E. I detta ögonblick väckte fru I.E. sin make som nu blev vittne till fenomenet.

SÄNKTE SIG ÅTER

○○○

När bilen passerat och allén åter blivit mörk, sänkte sig UFO:t till den ursprungliga höjden (1½-2 m ovan marken) och återvände med NNV-lik kurs mot kraftledningen. Vid kraftledningen accelererade fenomenet och steg i cirklar i riktning mot Örebro. Därefter försvann det återigen ned i skogen ungefär vid Glottra och Svennevad. Efter omkr 5 min. uppenbarade det sig igen - nu långt borta, och försvann mot Örebro. Klockan var då nästan 24.00.

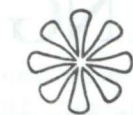
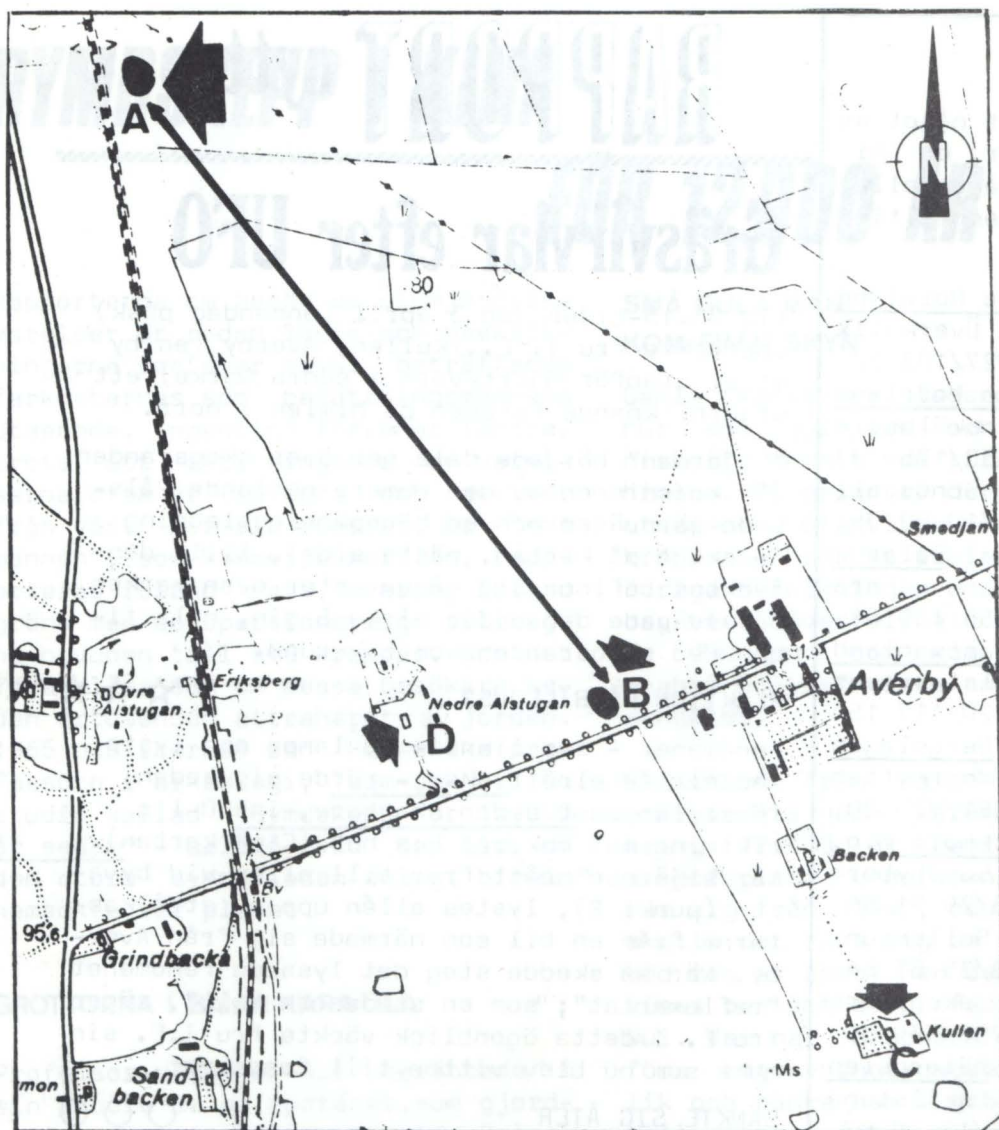
VIRVLAR I GRÄSET

□□□

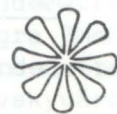
Intill korsningen mellan högspänningsledningen och den nedlagda järnvägen (punkt A) fann medlemmar av UFO-Örebro vid en fältundersökning den 8/4 spår som måste sättas i samband med observationen några dagar tidigare.

Det torra gräset på platsen hade lagt sig i virvlar inom ett något ovalt område med en diameter av cirka 14 meter.

EKONOMI-
KARTA
ÖVER
ÅVERBY

Bokstavs-
beteck-
ningarna
ansluter
till
texten

Punkt A på
kartan ovan.

Personerna på
bilden har
placerat sig
runt området
där man fann
de mystiska
virvlarna i
gräset.

Gräsvirvlar...

I en yttre cirkel (omkring en meter bred) låg gräset nedpressat motsols. I en inre ring var gräset nedpressat medsols. Virvlarna bröt av på ett markant sätt från det övriga gräset.

En död näbbmus som påträffades i en plogfåra på åkern i närheten tros f.n. inte ha något samband med händelsen i övrigt. Enligt uppgift skall ett barn hos makarna E:s grannar i Nedre Alstugan (punkt D på kartan) ha vaknat vid 23-tiden samma kväll. Fru E. berättar också att hon såg att det lyste i ett fönster i Nedre Alstugan. Barnets uppvaknande kan naturligtvis ha ett samband med UFO-fenomenet.

FENOMENET ÅTERKOM!

Fru E. berättar för U-I att fenomenet återkom vid 01-tiden den 23 april. Dess relativa storlek var då betydligt större - betydligt större än planeten Venus. Det stillastående fenomenet sågs av makarna E. under ca 10 min i en mer nordlig riktning än förra gången. Fenomenet var liksom tidigare orangelysande.

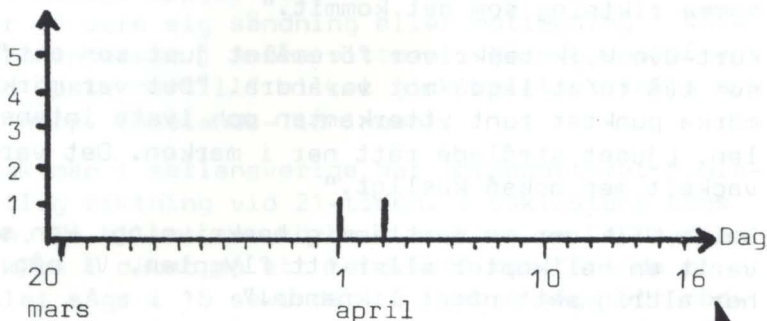
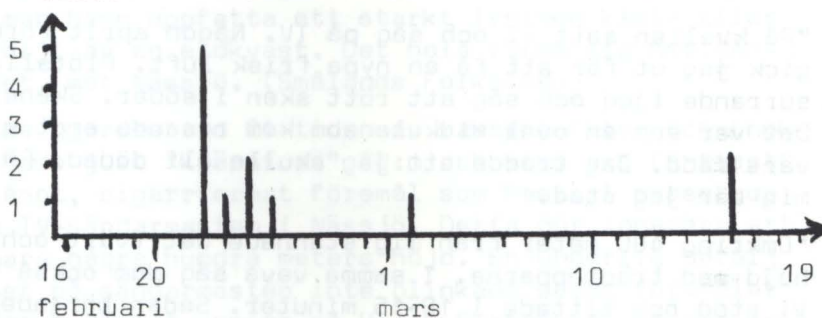
Källor: Carl-Axel Jonzons intervju med vittnet; utredning av UFO-Örebro; frågeformulär; telefonintervju.

~ UFO - Barometern ~

Statistik baserad på tidningsurklipp från AB Pressurklipp. Reservation för ev. uppgifter som ännu ej kommit oss tillhanda. Statistiken är sammanställd av UFO-Örebro.

tidsperiod: 16/2 - 16/4

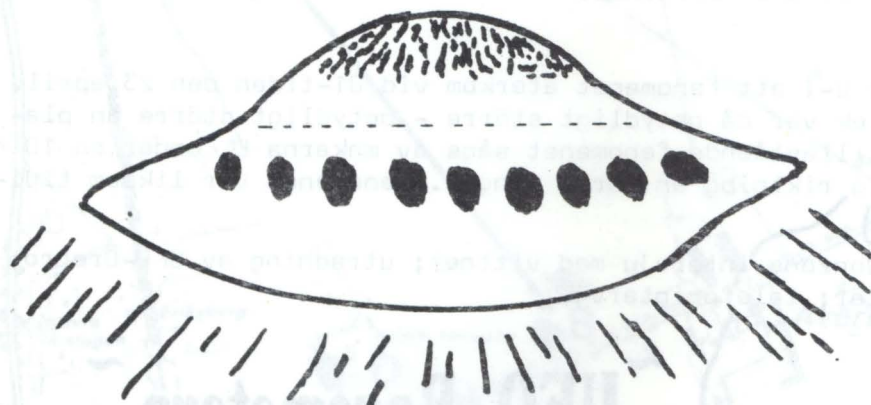
Antal
obs:r

Flygande tefat skrämde Haparandabo

— DUFF DEUTGEN

Red. Duff Deutgen vid Norrländska Socialdemokraten har under flera år intresserat sig för UFO-problemet och låtit publicera artiklar om UFO i NSD. Med tillstånd av författaren kan U-I här presentera en intervju red. Deutgen nyligen gjorde med makarna Seija och Kurt-Ove Wiik från Haparanda. Intervjun publicerades första gången i NSD den 7 april -72.

- Föremålet kom rakt emot mig. Aldrig förr i mitt liv har jag varit så rädd. Jag trodde jag skulle bli dödad.

Kurtove Wiik är skakad av en upplevelse på skärtorsdagen. Han "anfölls" av ett flygande tefat!

"När jag trodde att min stund var kommen stannade föremålet i luften och blev liksom hängande i höjd med trädtopparna", berättar Kurt-Ove Wiik. "Jag har aldrig trott på historierna om flygande tefat men nu gör jag det."

Kurt-Ove Wiik, 21 år, är stuveriarbetare - för tillfället arbetslös - i Haparanda där han bor med hustrun Seija, 20 år, och dottern Inga Kristina, 5 månader. Också Seija Wiik, hennes mamma och en syster såg tefatet.

Den unga familjen var på skärtorsdagen på besök i Seija Wiiks föräldrahem i Kuorilehto på finska sidan gränsen, drygt en mil norr om Haparanda. Kurt-Ove Wiik berättar:

"På kvällen satt vi och såg på TV. Någon sprit förekom inte. Efter kl 22 gick jag ut för att få en nypa frisk luft. Plötsligt hörde jag ett svagt surrande ljud och såg ett rött sken i söder. Skenet växte mycket snabbt. Det var som en oval eldkula som kom rusande emot mig. Jag blev fruktansvärt rädd. Jag trodde att jag skulle bli dödad. Föremålet styrde rakt mot mig där jag stod.

"Omkring 400 meter från mig stannade det tvärt och blev liksom hängande i höjd med trädtopparna. I samma veva såg dom också föremålet inne i huset. Vi stod och tittade i 10-15 minuter. Sedan började föremålet att gunga i samma riktning som det kommit."

Kurt-Ove Wiik beskriver föremålet just som ett "klassiskt" tefat - eller som två tefat lagda mot varandra. "Det var mörkt upptill, hade en rad mörka punkter runt ytterkanten och lyste intensivt rött med hela underdelen. Ljuset strålade rätt ner i marken. Det var ett intensivt sken, mycket vackert men också kusligt."

Seija Wiik ger en samstämmig beskrivning. Hon säger: "Det kan omöjligt ha varit en helikopter eller ett flygplan. Vi såg allt mycket tydligt. Jag har aldrig sett något liknande."

Nästa dag studerade Kurt-Ove Wiik marken under det område där tefatet befann sig. Några spår fann han dock inte. Senare under påsken fick han

höra att också en kvinna i närheten sett tefatet. Hon påstod att hon även sett underliga småväxta varelser.

"Kvinnans uppgifter får stå för hennes räkning", säger Kurt-Ove Wiik. "Jag såg bara tefatet och det var nog kusligt. Det finns kanske dom som skrat-
tar åt oss. Men det är ingen bluff eller fantasi. Vi var med om en händel-
se som vi aldrig glömmer. Tänk om vi haft en kamera!"

Science fiction på TV - verklighet utanför fönstret?

"Verkligheten överträffar dikten", sägs det ibland. Den 22 april sände TV-2 science fiction-filmen "Förbjuden värld". Handlingen var den klassis-
ka: En expedition från jorden ger sig ut i en tefatsliknande farkost för
att rädda den på en främmande planet strandsatte vetenskapsmannen.

Det hade gått en kvart in på filmen då folk runtom i Sverige, som råkade
titta ut, såg ett underligt himlafenomen passera himlavalvet. Fenomenet
sågs på minst ett 15-tal platser i syd- och mellansverige, med en viss
dominans för Småland.

Observationerna är till övervägande delen av "soft", lättförklarlig karak-
tär, men där finns (som vanligt) ett par verkligt intressanta iakttagelser.
En preliminär analys av fenomenens rörelseriktningar tyder på en övervä-
gande nordlig till västlig kurs.

På Öland och i östra Småland (bl.a. Mönsterås) sågs strax efter kl 21 ett
snurrande rött klot som snabbt rörde sig från sydost mot väst. Fenomenet
kom lägre och lägre ner för att till slut försvinna. Föremålet spred i
kanterna ett ljusblått eller grönt sken. (Västerviks-Demokraten/Ölands-
bladet). Även i Bodafors, söder om Nässjö, uppfattades fenomenet på lik-
nande sätt. (Smålands Folkblad).

I Spexhult upplystes TV-rummet hos familjen Bengt Larsson av ett starkt,
blåaktigt ljussken och man hann uppfatta ett starkt lysande klot- eller
strutformat föremål åtföljt av en eldkvast. Det hela rörde sig horison-
tellt, med stor hastighet, mot Nässjö. (Smålands Folkblad).

En intressant iakttagelse gjordes vid 21-tiden av makarna Ester och Enok
Andersson i Nässjö. De hade just "knäppt av" TV:n och stod vid fönstret
då de upptäckte ett avlångt, cigarrformat föremål som hastigt passerade
mellan vattentornet och TV-sändarmasten i Nässjö. Detta bör innebära att
föremålet rört sig på bara några hundra meters höjd. En underlig detalj
är att flygvarningsljuset på sändarmasten inte blinkade sedan föremålet
passerat. Sändarstationen i Nässjö uppger på U-I:s förfrågan att det inte
förekommit några störningar på vare sig sändning eller mottagning i Näs-
sjöområdet den 22/4. (Telefonintervju.) Andra vittnen i Nässjö uppfattade
fenomenet som "ett klot med spets nertill" vilket gick relativt sakta och
på låg höjd från söder mot norr. (Smålands-Tidningen).

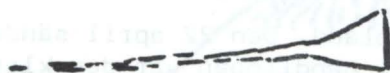
Flera av UFO-Sveriges kontaktmän i mellansverige har inrapporterat himla-
fenomen som rört sig i västlig riktning vid 21-tiden. I Eskilstuna sågs
ett fenomen vid 21.30-tiden. En bilist som körde i trakten av Grythyttan
(Västmanland) höll på att köra i diket då ett "eldklot" kom farande på
låg höjd mot bilen. Föremålet sågs i 15 sekunder. I Örebro sågs ett röd-
gult klot med svans som slocknade efter fyra, fem sekunder. Över Tiveden
såg fröken Svea Hellman ett blått lysande föremål med kurs från öster till
väster som försvann efter några sekunder. (Nerikes Allehanda).

HAMBURGSUND

1.

2.

I Hamburgsund, Bohuslän, såg Sonja och Thure Hansson två föremål passera inom loppet av ett par minuter. Det första var ovalt och lyste med ett fosforaktigt sken. Detta föremål upplöstes sedan det "gjort en sväng". Några minuter senare kom ännu ett föremål som liknade en svamp som flög med den platta sidan i färdriktningen. Detta fenomen åtföljdes av en mycket lång "svans". Bägge hade västlig kurs. (Telefonintervju).

I Mokkfjärd, Dalarna, såg Henning och Ester Dahl ett föremål som, enligt Borlänge Tidning den 24/4, liknade en upp- och nedvänd tallrik. Föremålet som steg upp över Altberget, passerade över platsen där makarna befann sig för att en stund senare

försvinna västerut. Föremålet gick horisontellt med markytan och inte i fallande bana som ju är typiskt för meteoror.

Det är möjligt att dessa observationer utgör de synliga delarna av ett "isberg" i form av en mindre "flap" över sydsverige. Natten mellan den 19-20/4 sågs en del förbryllande ljusfenomen utanför Gotlands ostkust. Den 21/4 sågs ett kraftigt lysande klot från Råpplinge på Öland. Den 23/4 iakttog Gösta Wennberg i Skene (Västergötland) ett kupolformigt föremål som "med en kanonkulas fart" flög över västra Öresjön. Föremålet föregicks av ett märkligt, susande ljud.

Meteoror? Tefat? Som vanligt kan vi inte ge exakta svar. Vi håller dock inte med Tage Eriksson på FOA när han i Smålands-Tidningen föreslår att man kontakter Claes Olssons i Insjön (som säljer varmluftsballonger) för att få en förklaring till det observerade. Har någon sett en varmluftsballong passera himlavalvet så snabbt?

B.A.L.

HALLSTAHAMMAR DEN 22/12 1971

Sigvard Lindh: "Jag befann mig i köket och fick då höra ett väsande ljud komma närmare och närmare. Jag gick ut i sovrummet och upptäckte då till min häpnad ett stort svart föremål i luften. Kring hela föremålet var ett svagt ljussken. Föremålet kom med låg hastighet från väster och gick mot öster"

HABO DEN 24/2 1972

Klara Jansson och Conny Larsson observerar kl 18.45 en mörk skiva - storlek som fullmånen - omgiven av ett gul-vitt flammande ljus. Skivan rör sig mycket hastigt från NV mot SO.

roterande
ljus

Källor: Rapporter till UFO-Hallstahammar resp. UFO-Center, Jönköping.

Har månen tillhört Jupiter?

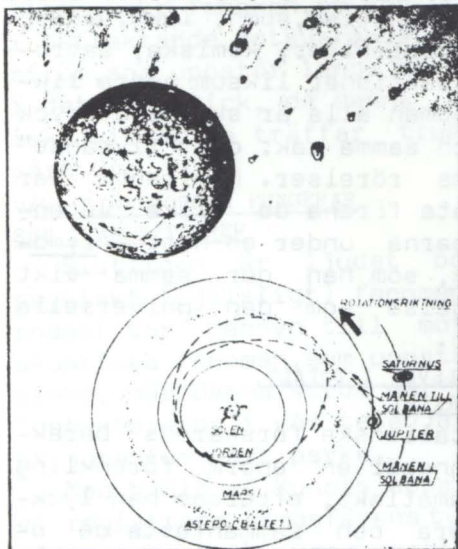
FLORENT SICKENGA

Var vår måne en gång i tiden en av planeten Jupiters yttersta månar? Det finns belegg för att drabanten för länge sedan har infångats av jordens gravitationsfält, efter en lång och plågsam vistelse i olika banor runt solen, korsande asteroidernas banor. Kollisionerna med kringsvävande stenblock torde ha varit oräkneliga.

Av månmaterial som har tagits hem med Apollo 11, 12, 14, 15 och av Luna 16, framgår att månen är mycket gammal, mellan 4,6 och 4,7 miljarder år, att döma efter fynden.

Den stora kratern Kopernicus på månen har uppstått genom kollision med en annan himlakropp. Otaliga är de mindre kratrar på månen, som har uppstått på samma vis. Månen tycks ha kommit till under samma period som de övriga himlakropparna i vårt solsystem. Däremot har det visat sig att teorin att månen skulle ha bildats av material som genom centrifugalkraft slungats loss från jorden, är osannolik. Det finns för många indikationer som pekar åt andra håll.

Månen har, enligt senaste rön, under 500 miljoner till en miljard år, varit utsatt för så intensivt bombardemang från rymden att det knappast kan ha ägt rum i närheten av jorden. Det finns bara en region i vårt solsystem där en kropp kan utsättas för ständigt nya kollisioner med andra himlakroppar i olika storlekar: asteroidbältet mellan planeterna Mars och Jupiter. Månen

Om månen en gång var en av Jupiters drabanter, kan solens dragningskraft ha ändrat månbanan genom ett samspel med Jupiters gravitationskraft. Månens bana ändrades från en planetbana till en runt solen. Härvid kan månen under ca. en miljard år ha varit utsatt för bombardemang av stora stenblock i asteroidbältet. Överst ses möte mellan månen och asteroiderna.

Under ca en miljard år kan månen ha haft denna nya bana. Varje gång som den passerat mycket nära jorden ändrades banan något. Och varje gång den passerade genom asteroidbältet kolliderade den med tusentals stora och små stenblock.

kan i gryningens dagar ha varit en av Jupiters yttersta månar. Den stora planetens gravitationsfält stördes emellertid av solens gravitation. Följden kan ha blivit att banan kring Jupiter långsamt ändrades. När månen låg på linje med Jupiter och i så kallat apogeium, längst bort belägna punkten i banan runt Jupiter, där kretshastigheten är som lägst, kan det fenomenet ha inträffat att månen liksom lyftes ur sin Jupiterbana och började en till en början ostabil bana som avlägsnade den alltmer från den stora planeten och slutade i att bli en bana runt solen. Detta kunde ha föregåtts av en banändring, då månen för sista gången var Jupiter som närmast. Den kunde ha fått en "knuff" av planetens gravitationsfält, en s.k. swing by, samma manöver som skall användas att sända en sond till Pluto i slutet av detta decennium. Man kan inte sända en sond till vår mest avlägsna planet med mindre än att de stora yttre planeternas gravitationsfält får hjälpa till. Metoden kallas "gravity assisted swing-by".

Den nya månbanans innersta punkt kom så småningom att ligga nära jordens bana och den yttre punkten mitt i asteroidbältet. Under

Fortsättning på sidan 12

Professor Todeschinis kosmogoni revolutionerat nytänkande

Den 72-årige italienske fysikprofessor Marco Todeschini är ett känt namn inom den europeiska vetenskapliga världen. Med sina revolutionerande tankar om de lagar, som råder inom materiens värld har han överallt vunnit forskarnas respekt och aktning och för sina insatser belönats med flera hedersdoktorat och vetenskapliga utmärkelser, bland annat i Frankrike. Hans teori om psykobiofysiken - den vetenskap som har Todeschini till upphovsman - har anammats av flera vetenskapsmän inom skilda forskningsgrenar.

I huvudsak innebär Todeschinis vetenskapliga uppfattning en syntes av de lagar som styr materiens värld - från atomen till stjärnvärlden - och de lagar som råder över de skilda formerna av vibratorisk energi. Hans vetenskapliga arbete omfattar bl.a. relationerna mellan fysiska, biologiska och psykiska fenomen, som han med ett gemensamt namn benämner psykobiofysik.

Tyngdlagens orsaker och verkningar är ännu ej helt klarlagda, men Todeschini har uppfunnit en maskin, som drivs med centrifugalkraften och vars funktioner klargör, att universum inte är ett gapande tomrum utan snarare beter sig som en flytande substans. Det är rörligt, dynamiskt aktivt och har en täthet som är miljoner gånger mindre än vattnets.

UNIVERSUMS DYNAMIK FÖRKLARAR PSYKISKA FÖRNUMMELSER

Bl.a. har den italienske forskaren lyckats påvisa, att detta universella fluidum beskriver en virvelrörelse runt jorden liksom en motsvarande rotation runt solen. Dessa rörelser klarlägger, fysiskt och kvantitativt, den vinkelformade avvikelserna som stjärnstrålningen undergår, d.v.s. den avvikelse Bradley redan 1727 upptäckte (efter en serie observationer i Kew, nära London) samt även resultatet av Michelsons exper-

iment, vilka fullföljdes av Miller under åren 1921-25.

Todeschini menar på grundval av dessa experimentellt uppnådda resultat, att uppfattningen om universum som en utsträckning i tre dimensioner fylld av tunn, flytande materia kan förklara det hittills oförklarliga t.ex. fysiska fenomen och deras lagar liksom motsvarande subjektiva, psykiska fenomen. Känslan av styrka, förnimmelsen av elektricitet, ljus, värme, sömn, lukt, smak som stiger upp inom oss i det ögonblick dessa universella, dynamiska rörelser kommer i kontakt med våra känselorgan får sin förklaring.

Han påvisar, att materia, tyngdlag, tröghet, centrifugalkraft, elektricitet, magnetism, sömn, lukt, smak, atomära företeelser, kemiska, astronomiska reaktioner liksom andra liknande fenomen alla är skilda uttryck för en och samma sak: det "flytande" universums rörelser. Härigenom har han lyckats förena de olika vetenskapsgrenarna under en hatt - rymddynamiken, som han ger samma vikt och betydelse som den universella mekaniken.

MÄNNISKAN LEVER I TOTALT, FYSISKT MÖRKER!

Den italienske forskarens beräkningar innebär en enorm förenkling rent matematiskt, eftersom han lyckas reducera och sammanfatta de olika vetenskapsgrenarna i några få, klart avgränsade rymddynamiska rörelser. Populärt uttryckt skulle man kunna säga, att Todeschinis rymdlära innebär, att de sfäriska virvelrörelserna ger upphov till kärnsystem, atomära, molekulära och astronomiska system med sina gravitationsfält. När dessa vibratoriska rörelser når våra sinnesorgan uppväcker de i vårt psyke - och uteslutande i detta - känslan av kraft, elektricitet, ljus, värme, sömn, lukt, smak o.s.v.

Dessa sensationer eller förnim-

melser existerar i själva verket inte i den objektiva, fysiska världen utan är aspekter av denna och uppträder i vårt psyke.

Konsekvensen av detta resonemang måste bli, att vi i själva verket lever i en totalt mörk värld: färglös, tyst, värmelös, luktfri, smaklös och berövad styrka och kraft, magnetism och elektricitet. Denna värld sättes i funktion och "livas" endast genom de stötvis och ständigt pågående rörelserna i universums "flytande" massa. De universella rörelserna stämmer våra sinnesorgan i resonans, elektriska impulser uppstår och fortplantas via nervbanorna till hjärnan, där vårt psyke erfar skilda sensationer.

Mot varje fysiskt fenomen, menar Todeschini, svarar sålunda ett speciellt psykiskt.

Ljudet t.ex. är ett objektivt, fysiskt fenomen, om man endast tar hänsyn till den ljudlösa, lågfrekventa atmosfäriska våg, som sprider sig från vibrationskällan fram till våra öron. Men det är ett subjektivt-biologiskt fenomen, om man endast tar i betraktande motsvarande elektriska ström, som uppstår längs hörselnerven i det ögonblick, då denna atmosfäriska vibration träffar trumhinnan i vårt öra.

VÅRA SINNESORGAN FUNGERAR SOM TRANSMITTORER

Slutligen är ljudet också ett psykiskt (själsligt) fenomen, om man endast tar hänsyn till motsvarande akustiska fenomen, som uppstår i vårt sinne, när denna ström når fram till "detektorerna i vår telehjärna", som är säte för vårt psyke.

Med hjälp av Kundts apparatur kan vi registrera atmosfärens tysta ljudvågor och tack vare oscillografen kan vi mäta de elektroniska strömmar som genomlöper hörselnerven. Vi kan också direkt uppfatta ljudsensationerna med vårt psyke. Genom dessa tre "kontrollmöjligheter" är vi på experimentell väg säkra på koordinationen av de biopsykofysiska fenomenen.

Todeschini har förstått den elektroniskt betingade teknik, som råder i vart och ett av våra sinnesorgan och han har lyckats rekonstruera de elektriska kretsarna för dem och deras förbindelsenät. Vad han vill på-

visa är bland annat att sinnesorganen, känsla, rörelse o.s.v. är konstruerade som transmittorer, drivna av elektriska kroppsströmmar.

Synsinnet, menar Todeschini, fungerar som ett komplex av upptagningstransmission, ungefär som en telefonsapparat. Hörselsinnet är kroppens telefonanläggning och organen för känsel, lukt, smak är alla transformatorer av mekaniska impulser till de elektriska strömmar, som när de skickats till hjärnan "telegraferar" till vårt psyke förnimmelser av värme och lukt, smak och kraft, elektricitet m.m.

Todeschini påvisar också att alla våra nervbanor är elektriska ledare och att neuronerna fungerar som batterier för att förstärka svagare elektriska strömmar. Den grå substansen i ryggraden - ryggmärgssubstansen - består av miljarder neuroner och fungerar som en allmän elektrisk central genom att producera kraft till samtliga organ och strömkretsar i nervsystemet.

Hjärtat är en sug/tryckpump som håller cirkulationen i gång i hela organismen, en pump som hålles i gång av drivkroppar, vilka i sin tur sättes i rörelse av de elektriska impulser, som utgår från ryggmärgens grå substans. Stora hjärnan är här centralen eller högkvarteret, i vilket finns lokaliserade alla de mottagningsställen för elektriska impulser från kroppens periferiskt belägna sinnesorgan. Samtliga de transmittorer som skall fjärrstyra de avlagset belägna rörelseorganen, hypofysens arbete bl.a. att fördela mängderna av kemisk substans i blodet, har sin plats i detta "högkvarter".

FÖRNIMMELSERNA ÄR IMMATERIELLA OCH UPPSTIGER I VÅRT PSYKE

Den italienske forskaren har emellertid hävdad att våra förnimmelser i själva verket icka kan upptäckas i den objektiva världens materia eller i människokroppens materia. Förnimmelserna är av immateriell natur och uppstiger uteslutande i vårt psyke. Därav följer att vad vi kallar psyke också bör vara immateriellt - d.v.s. det upptar ingen volym som materien i övrigt utan bör vara "okroppsligt", i avsaknad av längd och bredd och höjd - kort sagt

av andlig natur! Psyket kan följaktligen identifieras med begreppet, själen. Det karakteristiska för Todeschins teori i jämförelse med andra forskares är att han har funnit - av fysiska, matematiska, neurologiska faktorer - att förnimmelserna uteslutande dyker upp i vårt psyke och att dessa förnimmelser liksom själen är av andlig beskaffenhet.

KÄLLA: Clypeus nr 5-6, 1970. Övers. från italienskan: Olle Öhman.

Forts. fr. s. 9
Månens bana kring solen ändrades definitivt då dess kretshastighet minskades på grund av jordens bromsande inverkan. Banan blev alltmer cirkelrund och slutligen infångades Jupiters förra måne av jordens gravitationsfält. Även banan runt jorden ändrades under de många hundra miljoner år som gått. Än i dag sker små ändringar i månens omloppsbanan runt jorden.

Det är möjligt att månen förde med sig en hel del asteroider, som den själv hade fångat in i sitt gravitationsfält. Deras banor blev våldsamt störda då månen blev en jordsatellit. En del av de stora stenblocken störtade ner på jorden, andra på månen. Man har räknat ut att Mare Imbrium skapades på så sätt. En asteroid med en diameter på 60 kilometer störtade ner på månen och efterlämnade en ringformad krater, som sedan fylldes med nedsmält material. Vid bemannade och obemannade färder runt månen har man upptäckt masskoncentrationer, de s.k. Mascons. Det är stora massor av mycket sammanpackad materia. Dessa mascons finns under månsletterna. Klarhetens, Farornas, fruktbarhetens och Vätskornas Hav samt Nektar-havet har sannolikt uppstått vid kollisioner mellan månen och kringflygande jättestenblock. Stenblock som månen kanske för miljontals år hade med sig i bagaget, då den förenade sig med jorden!

Forts. fr. s. 2
med problemet. Mystriet med skivorna föreföll på sitt sätt vara löst men likväl bar det ju helt det otroligas prägel. Man gissar, att det här kan röra sig om inspelningar av be-

rättelser om hur rymdfarare kommit till jorden i en tid, då det enligt vår uppfattning ännu inte fanns några rymdfarkoster. Professor Tsum-um-Nui drar den djärva slutsatsen, att Dropas kom svävande ned från himlen i sina "glidfarkoster". Tio gånger, tills dagen grydde, flydde män, kvinnor och barn in i grottornas skydd. Till slut förstod de genom tecken, att besökarna som kommit ned till dem inte var farliga, och då kunde Dropas-folket närma sig dem.

SKIVORNA BÄR ÄNNU PÅ SIN HEMLIGHET

Andra texter som man lyckats dechifrera från "inspelningarna" tillskrivs rasen Kham. Här rör det sig om sånger, som syftar på farkoster, från rymden, vilka krossats vid en landningsmanöver i de fientliga jordiska bergen.

Astronauterna från de förstörda rymdskeppen kunde inte tillverka nya farkoster utan tvangs resignera och stanna kvar på jorden.

De kinesiska vetenskapsmännen skall nu underkasta skivorna närmare undersökning och analys. På skivornas yta ligger ett lager av partiklar, som innehåller ett betydande inslag av kobolt och olika slag av metaller. Då skivorna fördes i kontakt med en oscillograf, utlöste de en överraskande rytmisk vibration, ungefär som om de hade varit laddade med elektrisk kraft. Man antar, att ännu okända vibrationer bär nyckeln till ett budskap av större betydelse än den ingraverade skriften.

Väggarna i grottornas inre bär bland annat inhuggna linjer och teckningar som visar den uppgående solen, månarna och stjärnorna förbundna med jorden genom ett antal punkter, som anger den rutt astronauterna tog för 12.000 år sedan.

De gåtfulla fynden i grottorna är sålunda ännu ej klarlagda. Med säkerhet kommer knappast hela problemet att någonsin kunna lösas. Mycket av resonemangen måste därför få spekulationens karaktär.

Tidskriften "Lumières dans la Nuit", nr 114/okt.-71. Övers. från franskan av Olle Öhman.

MILLIONER MÄNNISKOR SÅG UFOS I BRASILIEN

På kvällen den 19:e December 1971, mellan klockan 20.30 och 21.30 blev milliontals människor vittne till hur UFO:s uppenbarade sig på 32 olika platser i staden Rio Grande do Sul i Brasilien. UFORAMA-Redaktionen har tyvärr inte tillgång till någon närmare beskrivning av observationerna, däremot redovisas här nedan en observation som inträffade den 8:e Februari 1971, i samma stat.

ARMADA AV UFOS

PASSERADE GRAVATAI

Victor Soares, född på Azorerna, numera bosatt i Gravatai, är 52 år gammal och UFO-undersökare. Han befann sig natten till den 8:e Februari i sitt hem Villa Bernabé, då han kallades ut av sin fru för att titta på ett rödaktigt ljus som rörde sig på himlen. Klockan var ungefär mellan 20.30 och 20.45. Ljuset förflyttade sig på himlen, men signalerade inte som ett flygplan. Soares hämtade genast sin kikare, genom den observerade han förutom det rödaktiga ljuset också ett vitt ljus som inte sågs med blotta ögat. Han såg ingen silhuett på UFO:n. Det rödaktiga ljusfenomenet lyste mycket kraftigare än Venus, och observerades på en höjd av mellan 500 och 1000 meter. Dess rörelseriktning var sydvästlig-nordostlig och det befann sig som närmast två km. från observatören det rörde sig med en hastighet av mellan 150 och 250 kilometer i timmen himlen var delvis täckt av moln, men den var ljus och klar där föremålet rörde sig. Observationen varade i ungefär en och en halv minut. Efter denna första observation stannade Soares kvar i sin fruktträdgård. Då han strax före 23.00 gick fram till bakdörren på huset för att se om fenomenet upprepades, blev han förvånad över det skådespel han fick se på himlen. Soares ropade häpet på sin fru, så att hon också skulle få se hur en stor armada UFO:s passerade över Gravatai. Hon kom springande förvirrad och ivrig över att få se vad hennes man såg. Under 4 till 6 sekunder såg paret Soares en enorm och perfekt formation av UFO:s, rektangulär till formen och med rundade kanter, som bestod av ett tjugotal ovala UFO:s, vitsilverfärgade med en blåaktig ton och med korta svansar, från 2 till 4 gånger längden på UFO-föremålen som flög över Gravatai. UFO-armadan höll strikt den horisontella linjen i en bana från sydöst till nordväst. Höjden på formationen uppskattades till mellan 10 och 20 kilometer, möjligen något högre. Den exakta geometriska formen på UFO-armadan, den perfekta formationen och den raka förflyttningen utesluter varje hypotes om att formationen kunde bestå av meteoror, meteoriter eller några rester av jordiska apparater. Utan tvivel var det en gigantisk formation av UFO:s, styrd av intelligenta varelser.

Källor: Brev till Sten Lindgren, IGF, Stockholm, samt notis i tidningen Folha, Da Tarde. Övers. : Tina Karlsson.

Händelsen utspelades en dag i slutet av Oktober 1970 på en ranch i södra Brasilien. Klockan var fyra på eftermiddagen. Det var en ljus och solig dag med en delvis molntäckt himmel. Två män var i en inhägnad sysselsatta med att se om boskapens sår och rengöra hudarna från parasiter. De hade bundit en rödaktig Jerseyko vid en påle. Kons kalv stod fem meter därifrån, den var en månad gammal och vägde ungefär 20 kilo. Plötsligt blev boskapen orolig. Jerseykon vände sig mot sin kalv och råmade. En av männen kastade en blick på kalven och såg då till sin förvåning hur den lyfts upp i luften. Han påkallade kamratens uppmärksamhet och båda såg hur kalven lyftes upp över marken och förflyttades mot slätten. Kalven passerade på cirka två meters höjd över inhägnadens grind och under grenarna på ett träd. Resten av boskapen uppträdde fortfarande konstigt. Männen stod som förstummade utan att kunna företa sig någonting. Kalven höjde sig mer och mer, för att slutligen på ungefär 20 meters höjd, höja sig rakt upp, och försvinna bakom en ridå. De två männen informerade den man som ägde ranchen om det inträffade, men då denne ignorerade händelsen dröjde det ett helt år innan en undersökning gjordes. Man fann då att ranchens södra del genomkorsades av en högspänningsledning.

Källa: okänd. Kredit/övers.: Ingemar Hjalte.

FJÄRDE DIMENSIONEN

GER UFO-GÅTANS LÖSNING?

Det kan vara lämpligt att påpeka en del saker som berör UFO-resonemanget.

- 1: Det finns sk. ljus-centra ute i världen som kontinuerligt sänder ut meddelanden som de säger sig få från personer som styr dessa UFO:s. Alla dessa skrifter och meddelanden är i allmänhet gratis att rekvirera efter.
- 2: Det har från detta håll aldrig hävdats att UFO:s kommer från vårt 3:e plan. Man har i stället hävdats att på samma sätt som det i musiken finns oktaver så består verkligheten av många från varandra skilda plan. Man har sagt att vi inte skulle kunna se dessa civilisationer om vi åkte upp till deras respektive planeter. På samma sätt som man med vetenskapliga instrument inte kan registrera det 4:e plan som så många världen över, både sk. medier och vanliga personer, säger sig ha kontakt med, kan vi med samma instrument inte registrera deras civilisationer, för de lever på detta plan. Man har vidare hävdats att vår planet är den lägsta och tätaste planeten i detta solsystem, men att vi nu är på väg tillbaka mot Livet och Enheten och att vi innan detta århundrade är slut ska ha övergått till nästa högre plan, dvs. det 4:e. Ovanför detta finns det i sin tur, enl. samma källa, andra plan, ända upp till ett rent medvetande. Jorden har varit en slags renande njure i detta solsystem, hävdar man, dit negativa element förts för att lära sig vad som händer när alla följer sin egen vilja. Allt det här leder fram till en helt annan världsbild än den platta världsbild man får om man studerar sk. naturvetenskapliga ämnen. Från vetenskapligt håll utgår man från att livet rättar sig efter betingelserna, men enl. detta synsätt blir betingelserna en följd av ett liv som manifesterar sig "uppifrån". Livet är enl. detta synsätt Gud, eller om man så vill tvärt om, Gud är vad vi kallar liv. Anledningen till att vi framför detta är att det kommer en sådan mängd material från Ljus-centra, organisationer som Universal Foundation, från Universal Link, samt Nya Tids-centra, att det inte längre går att blunda för det. För att komma fram till sanningen så måste man förutsättningslöst lyssna på "motsidan", och inte avvisa deras många påståenden.

SJU POLISER SÅG RÖD KULA ÖVER ASKØY I NORGE

Ett klotrunt rött ljus som rörde sig och ändrade kurs flera gånger iakttogs på himlen över Askøy under en timmes tid, sent på kvällen den 8:e Mars 1972 fenomenet observerades från sjömansskolan av en rad människor som bl.a hade stjärnkikare. Vaktmästaren vid sjömansskolan, Einar Olsen, berättar att han gjordes uppmärksam på föremålet av en granne vid 22.30 tiden. Grannen hade då iakttagit ljuset under en kvart, och det ska under loppet av denna kvart ha ändrat kurs flera gånger. Olsen hämtade ett par kikare på skolan; senare, när det kommit fler vittnen, hämtades också skolans stora stjärnkikare fram.

"Objektet täckte hela linsen i den stora kikaren. För oss såg det ut att vara en klotrund boll av rött ljus. Inne i denna kula kunde vi så något som tycktes vara ett skivliknande objekt, som än vände över eller undersidan åt oss, än visade det sig i profil. Under eller över skivan var det en rad med fält av starkare ljus", berättar Olsen, "det är omöjligt att bedöma någon höjd eller avstånd, men det verkade som om ljuset höll till över Klepppestö-Florvåg området, innan det efter en stund rörde sig mot norr och försvann. Det var inte stjärnklart, vi såg ljuset mot en mörk och disig himmel".

På grund av en tillställning på skolan var det många människor som uppmärksammade föremålet, och tre av polisens patrullerande bilar stannade också. Olsen berättar att sju polismän fick se objektet genom skolans stjärnkikare.

Källa: Bergens Tidning den 9/3 1972.

JÄTTELIKT UFO

OBSERVERADES FRÅN HERØYSUND

UFO-aktiviteten över Vestlandet är långt ifrån över. Torsdagen den 10.2-72 observerades från Herøysund i Kvinnherad en UFO över Stord, och på Fredagskvällen sågs ett Moderskepp med ett helt följe av mindre flygande föremål.

På Torsdagskvällen observerades på nordhimlen ett lysande föremål som rörde sig mot söder. Föremålet påminde om en stjärna, men hade ett intensivt ljus som strålade. Det stannade en stund men fortsatte sedan mot väster, medan det liksom strålade ut gnistor från det. Efter en stund lade det åter om kursen mot söder. Över Stord stannade det. Där försvann det i en molnbank. Föremålet upptäcktes 20.00 och försvann vid 20.30-tiden. Inget ljud hördes.

Nästa kväll vid samma tid upptäcktes ett ljus som stod stilla på himlen över Stord. Det var lätt disigt väder. Till en början såg objektet ut som en vanlig stjärna, kanske något skarpare i ljuset. Plötsligt började emellertid objektet att röra sig mot norr. Man kunde se det lysande föremålet tydligt i kikare. Ljuset verkade vara intensivt kallt och grönt. Det var en hel del skarpare gröna kulor runt omkring på föremålet. Bakom det lysande föremålet kom ett stort mörkt föremål som påminde om en väldig Zeppelinare! Man kunde se det mörka föremålet med blotta ögat, men genom kikare såg man det mycket tydligt. Plötsligt kom från sydöst ett lysande föremål som for mycket snabbt över himlen. Det stannade vid de två andra objekten. Alla tre objekten gick sedan norrut och försvann. Klockan 22.30 dök de tre lysande föremålen upp igen på nordhimlen på väg mot söder. Farkosten som liknade en Zeppelinare hade då fått ett svagt ljus över sig. Det hade också kommit med fyra nya små lysande föremål. Hela följet stannade och stod stilla en stund innan det försvann. Inget ljud hördes.

Källa: Morgenavisen den 15/2 1972.

NYA ZEELÄNDSKT RADAR-FALL BEKRÄFTADES VISUELLT

HAROLD H. FULTON

Klockan var lite före 19.30 den 4 september 1969. Det var en mörk natt, utan måne. Kapten R. Cullum och förste officer Faircloth, besättningen på en Bristol Freighter från Straits Air Freight Express, hade just startat på en rutinflygning från Wellington till Blenheim över Cook Strait. Detta stormiga sund delar Nordön och Sydön från varandra.

Besättningen noterade att frånsett 4/8-5/8:s molnighet, var sikten ca 30km. Medan de stadigt närmade sig höjden 3.000 ft., kom plötsligt ett meddelande från Wellington-radarn.

Flygfältets gränssradar följde något okänt, stillastående, ca 6 km rakt för över. Planet flög nu norrut i motvind och började sedan svänga mot väst för att närma sig kusten, där det vände igen mot syd-syd-väst på kurs mot Blenheim.

Flygplanet hade flugit över kustlinjen och vände i riktning söderut när piloten F.O. Faircloth, som förde planet, observerade ett skarpt blått, pulserande, fluorescerande ljus. Det blinkande blå ljuset var nedanför och till höger om dem. Det uppskattades vara tre km från deras flygplan. Piloterna informerade Wellington-radarn om vad de såg samtidigt som deras position klargjordes. Det objekt piloterna observerade hade man också inne på radarn.

Något oväntat noterades att föremålet "flög" mycket sakta med en hastighet av vad man uppskattade till 50-60 knop.

Det var en nordlig vind på 30-35 knop, och således rörde sig UFOt bara med lufthastigheten 25 knop. Piloterna noterade att det blå ljuset intensifierades varannan eller var tredje sekund, och då det var som skarpast motsvarade det en stjärna av första magnituden. UFOt fortsatte på en rak sydlig kurs.

Piloterna iakttog detta okända objekt i ca två minuter. De gjorde inga försök att närma sig det, och snart hade de lämnat det bakom sig. Hela tiden fanns UFOt på radarn i Wellington.

Ungefär 90 minuter senare flög F.O. Faircloth tillbaka till Wellington och fick åter syn på det mystiska ljuset. Denna gång liknade det en samling ljus på ett avstånd av ca 25 km utanför kusten av Sydön i närheten av fyren vid Cape Campbell. F.O. Faircloth kontaktade radarn i Wellington och berättade om sin fortsatta observation och positionen. Wellington bekräftade att detta var samma föremål och att det fortfarande var kvar på skärmen. Omedelbart efter den första officiella rapporten i Evening Post, den 23 september om detta intressanta fall, skrev jag till Kapten Ridgwell Cullum och bad om en redogörelse från honom och om en från F.O. Faircloth. Kaptenens rapport kom inom tio dagar, och bekräftade till fullo vad som återgetts i pressen. Det var inga motsägelser eller fel. Fastän Kapten Cullum lovade att F.O. Faircloths rapport skulle komma, har den dock ännu inte anlänt.

En detaljerad skiss över området finns med i rapporten, där Kapten Cullum utförligt har markerat flygningen och UFOts färdväg.

Kapten Cullum är en erfaren flygare som fick sin utbildning i Kanada som aspirant i the Royal New Zealand Air Force. Efter förordnande fick han aktiv tjänst i England under andra världskrigets slutskede. Under några år efter tjänstgöringen anställdes Cullum som flygkapten vid British United Airways innan han återvände till Nya Zeeland. Han står öppen i UFO-frågan och tillägger, att han inte har någon förklaring på det han såg den 4 september. I tidningarna av den 24:e september stod en del att läsa om händelsen. Därefter

er blev Royal New Zealand Air Force intresserad av detta fall, där ett UFO som rapporterats av två piloter, även registrerats av radar. Air Force begärde sedan rapporter från flygarna. En talesman för Air Force spekulerade om att objektet som registrerats på radar kunde förklaras som en "radar-ängel", men i motsats till många andra rapporter, speciellt amerikanska fall, har denna radar-observation även bekräftats visuellt. Enligt min mening visar detta hur oinformerade en del officiella talesmän kan vara.

Kapten Cullum skrev en speciell rapport åt mig, där han bekräftade att han hade rapporterat fallet till Försvarsdepartementet, Wellington. Han uppmanades inte till tystnad om UFO-observationen.

En rad tänkbara förklaringar till vad piloterna kan ha sett, och samtidigt uppfångats på radarn, gavs i pressrapporten av den 24 september. Man spekulerade om föremålet var ett privatflygplan eller en helikopter som inte meddelat sin överflygning av området till marken, men föremålets låga hastighet och dess pulserande blå, fluorescerande ljus gjorde dessa förklaringar mindre sannolika. Inget mer offentligt uttalande har gjorts om händelsen.

Källa: Flying Saucer Review, Vol.16, No.1 Jan/Feb 1970.

UFO-GRUPPER, SE HIT!

Det finns planer på att med jämna mellanrum utge ett "EXTRABLAD" enbart innehållande aktuella pressklipp om UFO-händelser.

Vi söker nu en UFO-grupp som vill åta sig denna uppgift; den kommer inte att bli speciellt betungande.

Vänd er till centralgruppen för information.

ETT MEDDELANDE:

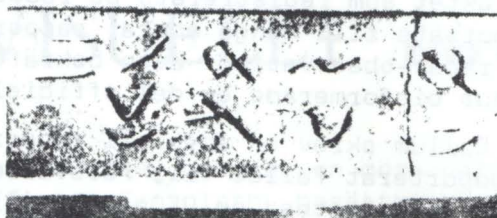
UFO-SÖDERTÄLJE

är numera UFO-Sveriges PR-sektion. Beteckningen "PR-sektion" ändras också i samband härmed till

UFO-SVERIGES INFORMATIONSCENTRAL

MINA MÖTEN MED DE UTOMJORDISKA [2]

Resumé: I första delen av denna berättelse träffar spanjoren Alberto Sammartin en utomjordisk varelse som ger honom en sten med konstiga tecken på. Det hela inträffar den 17:e november 1954 och exakt tre år senare möter han åter en utomjordisk varelse. Författaren befinner sig på en bar och samtalat där med en vacker kvinna.

Bilden visar ett foto av den mystiska stenen (måttet är 12x4x2 cm). Man ser också två nerskärningar på stenens baksida. De bortskurna bitarna har tjänat som prover för materialanalys vid universitet i Hamburg. Stenen bestod enbart av välkända ämnen. OBS! Tecknen är ej inristade utan i relief.

"Bra. Låt oss gå över till något annat. Hur gammal är du?"

"Vårt tidsbegrepp när det gäller ålder är helt olikt ert. Jag tror att du förstår vad jag menar."

"Ja, jag förstår, men ge mig någon hållpunkt."

"Redan under kaiser Maximilians tid var jag i Mexico." Hon log, ty jag blev mycket överraskad. Hon verkade nämligen på sin höjd vara 27 år.

"Har du verkligen varit på jorden så länge?"

"Nej. Det var då jag gjorde mitt första besök på jorden. Sedan dess har jag besökt jorden flera gånger."

"Vad har du för uppgift här på jorden?"

"Jag utför de uppgifter man har anförtrott mig."

"Från vem får du dina anvisningar?"

"I vår värld finns det inga anvisningar på det sätt som ni menar. Någon som har ett högre vetande redogör för den uppgift vi har. När vi sedan förstått och accepterat honom, får vi förtroendet."

"Jag förstår. Era besök sker oftare nuförtiden, inte sant?"

"Ja det är riktigt."

"Vore det inte mer motiverat att låta jordinnevärnarnas utveckling styras så, att atomkrigsfaran elimineras?"

Hon gjorde en paus för att tänka igenom vad hon skulle säga.

"Jag ska förklara för dig vad jag menar. För att uttrycka det hela med jordiska begrepp: Vi är som ett förbund, bestående av tio planeter, vilka förvaltas av ett råd med visa män. Flera olika system hänger ihop med oss. Även jorden står under detta råd. Att bevara tryggheten är en av våra uppgifter."

"Då förvaltar ni solsystemets alla planeter?"

Hon log och jag såg att hon tyckte att min fråga var barnslig.

"Vi förvaltar inte med maktmedel. Den allra största delen av de planeter som finns i ert solsystem följer våra riktlinjer, vilka de förstår och erkänner. Jorden gör det inte."

"Varför?"

"Endast de civilisationer som är fria från hat kan förstå och acceptera våra regler."

"Vad kommer att ske med jorden?"

"Det vet endast Gud."

"Och vad är din personliga uppfattning?"

"Jorden har en väg att gå för att räddas: Nationerna måste slås ihop till ett folk, avskaffa krig och i endräkt samlas bakom ett bättre öde och arbeta för fred. Då får ni vår hjälp."

"Om så inte sker?"

"När nationerna på er jord startar ett atomkrig, kommer nästan hela mänskligheten att gå under innan detta krig utgör en fara för de andra planeterna."

"Varför nästan alla?"

"Därför att alla som gjort sig förtjänta av det, kommer att evakueras från jorden till en mer hemtrevlig planet, innan slutet kommer."

Hennes ord gjorde stort intryck på mig, ty hon talade enkelt och med medlidande. Detta förstärkte allvaret i hennes ord.

"Kommer slutet för mänskligheten snabbt?"

"Allt kommer att vara över på några minuter."

"Hur kan ni veta vilka som inte förtjänar detta öde?"

"Hatet återspeglar sig i själen. Tiden lider. Ställ de sista frågorna!"

Nu tänkte jag snabbt för att ställa de sista frågorna.

"Kommer jag att få träffa dig igen?"

"Nej."

"Varför inte?"

"Jag återvänder till min värld."

"När?"

"Idag."

"Kommer du tillbaka?"

"Nej."

"Aldrig mer?"

"Det vet jag inte. Åtminstone inte nu. Mitt uppdrag på jorden är slutfört."

"Hur många språk behärskar du?"

Den oväntade frågan överraskade henne inte.

"Franska, spanska och portugisiska."

"Och jag, vad ska jag göra?"

"Det måste du veta. Stenen är i din ägo."

Hennes svar frapperade mig, ty det var första gången som hon nämnde stenen.

"Vad vet du om stenen?"

"Allt."

"Vem gav mig den?"

"En som var sänd, liksom jag."

"En från din värld?"

"Ja!"

"Av vilken anledning har man valt ut mig till att få stenen?"

"På grund av din anspråklöshet."

Hennes svar förvånade mig, och det visade jag.

"Det var märkvärdigt, ty de som känner mig anser att jag är ovanligt högedragen."

"Det stämmer."

"Men då ...?"

"Du bejakar den högre moralen hos andra civilisationer och ställer dem över jordmänniskan. Detta är din anspråklöshet."

"Jag förstår. - Vad är stenen?"

"Jagets hemliga förhållande till tid och rum."

"Kan jag lista ut denna hemlighet?"

"Du har kommit långt på väg, tyvärr vet jag inte resultatet. - Nu går jag."

"Ett ögonblick! Befinner sig jorden i en kritisk situation?"

"Mycket kritisk. Alltför kritisk."

"Bara en fråga till: Om mänskligheten går under, kommer då jag att höra till dem som räddas till en annan planet?"

"Nej."

"Varför inte?"

"Då har du fullgjort din uppgift."

Hon reste sig och bad mig att inte lämna min plats inom två minuter. Hon log och gick. När de två minuterna gått gick jag ut på gatan. Hon hade försvunnit. Jag hade inte räknat med att få se henne, det var en ren reflex att jag såg efter henne. När jag senare tänkte över mina frågor och de svar jag hade fått, upptäckte jag att det fanns många fler frågor jag skulle ha velat ställa. Det oväntade mötet gav mig bara tid till att ställa improviserade frågor, med allt vad det innebär av ofullständighet.

Läsaren av detta kan själv analysera samtalet och dra egna slutsatser. Enligt min uppfattning finns det ett svar som väcker speciell uppmärksamhet. Det var när jag frågade följande: "Hur kan ni veta vilka som inte förtjänar att bli räddade till en annan planet?" Hon svarade då: "Hatet återspeglar sig i själen."

Enligt min mening och från jordisk synpunkt sett borde det riktiga svaret ha lytt: Hatet återspeglar sig i ögonen eller ansiktet. Trots detta svarade hon "i själen", och då det inte kan komma ifråga att hon har förväxlat begreppen, har jag fått den uppfattningen att hon kunde se själen och tolka olika växlingar i den. På samma sätt som vi av en människas ögon kan se vilket humör hon är på. Det är också betydelsefullt att påpeka att de utomjordiska besökarna kommit mycket långt på det telepatiska området. Därom har jag fått många övertygande bevis.

oo 0 oo

Jag vill understryka, att jag ej kan garantera att den sköna och egendomliga kvinnan, som svarade på mina frågor, verkligen är av utomjordisk härkomst. Hon visste mitt namn och kände till stenen. Men det säger inte mycket, ty mitt namn har stått i många tidningar och jag har varit avbildad tillsammans med stenen i flera av världens tidskrifter.

Beträffande formeln som hon gav mig, så får tiden utvisa om det finns någon som klarar av att tyda den.

Läsarna av detta har samma orsak som jag att betvivla arten och härkomsten av denna egendomliga kvinna. Vad som utspelades mellan oss har jag återgivit ordagrant. Min personliga uppfattning är den att hennes utomjordiska härkomst ej kan betvivlas, det är jag övertygad om. Hennes säkerhet, hennes kunnande, sättet på vilket hon behärskade situationen, tyder på att det var en varelse med utomordentlig hög intelligens och moral. Naturligtvis kan någon, för att skämta med mig, ha utgivit sig för att vara utomjordisk, men jag tillåter mig att påstå, att jag skulle ha märkt om det hade varit ett skämt. Det krävs lite mer än ett par ovanliga gester och ord, för att väcka min uppmärksamhet. Detta "lite mer" är den hyfsning som härstammar från en civilisation, som är flera miljoner år gammal, något som man svårligen kan efterapa, ty vid ett möte underkastar man sig automatiskt en varelse som har dessa egenskaper.

Ytterligare en speciell sak vill jag påpeka: Mötet skedde exakt tre år efter det att jag i närheten av Madrid fick stenen.

DE TUNGT VÄGANDE ALTERNATIVEN.

Det finns två vägar som mänskligheten kan gå. Den ena vägen leder till att vi lever i en värld fri från hat, själviska tankar och krig. Om vi kan nå detta kommer vi att få hjälp från utomjordiska intelligenser, så att vi kan klara av de problem som hotar vår värld. Dessa rymdvarelser kommer att bli våra vänner och ledare. Den andra vägen leder till fördärv, hat och krig och vid vägens slut kommer mänskligheten att gå under, men dessförinnan kommer alla som kämpat för en bättre värld att räddas till en gästvänligare planet, medan jorden förintas.

Dessa profetior kommer inte från mig. De uttalades av en främmande, vacker kvinna, med gyllene hår och ögon fyllda med ett djup som en himmel utan stjärnor.

Ur "O EMBAIXADOR DAS ESTRELAS" av Alberto Sanmartin. Från UFO-NACHRICHTEN nr. 183-nov. och 184-dec. 1971. Redigerat och översatt till svenska av U. Thellström.